

På Nørrebro Park Skole, som er renoveret og udvidet af Nova5 arkitekter, har billedkunstneren Malene Bach bidraget med en kunstnerisk udsmykning, der er udtryk for en høj grad af integration. Alt er foregået i direkte dialog med arkitekterne, og ud over farvesætning og visse materialevalg har kunstneren også udformet særlige bygningsdele som eksempelvis akustikpaneler. Udsmykningen har netop modtaget Farveprisen, ligesom den er dokumenteret og kommenteret yderligere i den netop udkomne publikation: "Malene Bach In Situ Nørrebro Park Skole". Line Toftsø Nyholm har set den. At Nørrebro Park Skole, which was renovated and extended by Nova5 arkitekter, visual artist Malene Bach has created an artistic decoration that reflects a high degree of integration. Everything took place in a direct dialog with the architects, and in addition to defining the color scheme and selecting some of the materials, the artist has also designed some of the building components, for example the acoustic panels. The project was recently awarded Farveprisen (The Color Award) and is documented in the recent publication "Malene Bach In Situ Nørrebro Park Skole". Line Toftsø Nyholm has seen the decoration.

LINE TOFTSØ NYHOLM

MALENE BACH FLADER FARVER SITUATIONER FIELDS COLORS SITUATIONS

*En usmykning. Arkitekter: Nova5. Bygherre: Københavns kommune.
A site-specific work. Architects: NOVA5. Client: City of copenhagen*

Billedkunstner Malene Bach har udsmykket Nørrebro Park Skole. Udsmykningen består af farvede flader, vægge, gulve, overflader på møbler, udformning, komponering og farvesætning af akustikpaneler og disponering af disse samt silketryk på glasdøre og vægge. Væggene er malede, gulvene er i linoleum, og i vådrum er der farvede fliser på vægge og gulve. Hun har arbejdet med standarder, det vil sige udnyttet et eksisterende materiale og truffet nogle valg i forhold til forskellige elementer i bygningerne.

Alle overflader er muligheder, siger Malene Bach. Med farver redefinerer hun overfladerne, og inden for en ramme, der understreges ved farvesætningen af gerigter, døre, paneler og karme i en mørk grå farve, går hun ind og opløser, løsner og blander sig med farver.

De farver, hun benytter, er de fleste steder nedtonede, laserede, næsten gennemsigtige. Det er, hvad hun selv kalder 'urene farver', skabt ved at blande en primærfarve med dens komplementære farve. Dette inviterer og åbner, så der skabes en slags åbne overflader med åbne farver. Overflader og farver inviterer til brug, inviterer andre farver ind, inviterer til måske at bemærke en nuanceforskel, en forskydning. Vi er nødt til at skrive forskydning en gang imellem. Ligesom overflader og overgange. For det er det, det handler om. Små afvigelser, skilleflader og en mulighed for en *slightly* ændret rytme i forhold til hverdag og energi.

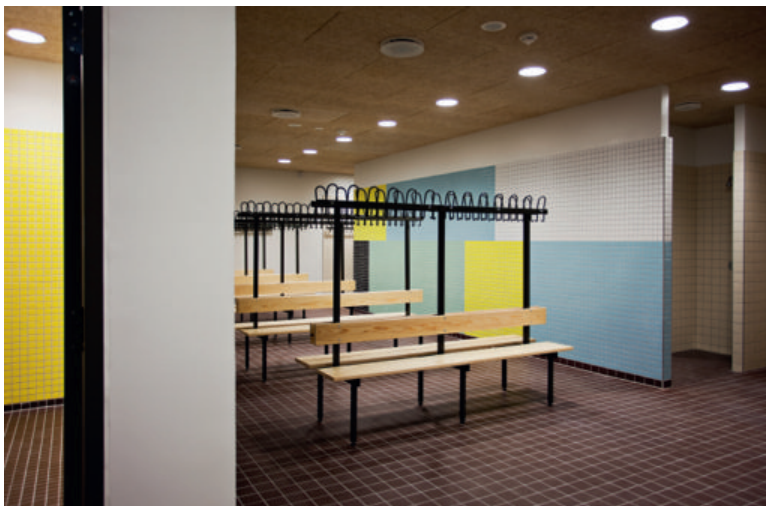
Fladerne er delt op i felter. De større vægge, de mindre opslags-tavler, akustikpanelerne, der er placeret som selvstændige objekter. Akustikpanelerne er udformet som rektangulære felter med lister i træ, enten diagonalt, lodret eller vandret. Disse enkle retninger har givet mulighed for at arbejde med en forenklet ornamentik. Og der er 'tæppet' af forskellig farvet linoleum i biblioteket. Man kan se, hvor folk har gået. Næsten usynlige spor viser sig i forskellen mellem mat og mattere. På vægfliserne bag vasken i billedkunstlokalet løber udvandet farve ned ad de svagt gullige fliser. Selvfølgelig gør det det. Det er enkelt, og det er sådan, det skal være.

Artist Malene Bach has decorated the Copenhagen school Nørrebro Park Skole. The decoration consists of color surfaces, the coloration of walls, floors and furniture, the design, composition, coloration and distribution of acoustic panels, and silk-screen prints on glass doors and walls. The walls are painted, the floors are linoleum, and bathrooms and other wet areas feature colored tiles on the walls and floors. Her work is based on standards in the sense that she has used existing materials and made choices that relate to specific elements in the buildings.

Any surface is an opportunity, says Malene Bach. Colors can be used to redefine a surface, and within a frame defined by dark grey doors, architraves, panels and casings she uses colors to achieve dissolution, liberation and effect.

The colors she uses are mostly toned down, almost transparent, like glazes. They are what she calls 'impure colors', arrived at by mixing a primary color with its complementary color. This creates an invitation and an opening and produces open surfaces characterized by open colors. Surfaces and colors invite use, invite in other colors, and perhaps invite the user to notice slight differences in color, tiny variations. We must speak of shifts. And of surfaces and transitions. Because that it is what this is about. Tiny variations, demarcations and a chance to create a slightly altered rhythm in terms of energy and everyday routines.

The larger surfaces are divided into specific, separate areas. The larger walls, the smaller notice boards, and the acoustic panels, which are positioned as individual objects. The acoustic panels are shaped as rectangular surfaces with wooden slats running diagonally, vertically or horizontally. This simple use of directions provides a simplified form of ornamentation. The multi-colored linoleum 'carpet' in the library reveals where people have walked. Near-invisible traces emerge in the difference between matt and matter. On the wall tiles behind the

Luft, lys, farve. Det næsten usynlige. Det er let. Det giver adgang. En overgivelse til det enkle. De lokale situationer, hvor den enkle udsmykning åbner og bevæger sig mellem forskellige grader af usynlig og tydelig. Den understøtter nogle funktioner, nogle rumlige muligheder og udvider disse.

Mønstre. Der er mønstre. På akustikpanelerne, som før nævnt, ligesom de silketryk, der er på glasvæggene. En ornamenterende karakter. Et reciprokt mønster, hvis elementer er komplementære, de kan skiftevis aflæses som motivbærende og som baggrund. Et sted at slippe, en plads for blikket til at hvile, mens tankerne slipper. Der er mønstertæthed på glasvæggene, men mønstrene løsner sig opefter, så vi kan genkende hinanden. Mønstergenkendelse er en måde, hvorpå vi kan konstatere, hvordan tingenes indbyrdes forhold er ved tilsvarende eller lignende ting. En måde at relatere sig på i forhold til sted og historie. Vi føjer noget til det, vi ser – lægger en betydning til.

Væggen med farvede felter i den nye bygning i trappeopgangen siver opad. Opad og i mørke. En vertikal bevægelse, og vi løfter os, bliver løftet lidt. Det er åbent, det løsner sig, og det udvider sig i lys og i mørke. Det er skillefladen mellem et fast legeme og stof/luft/lys. Det er skillefladen mellem to nuancer tæt på hinanden.

Kunstneren har bevidst arbejdet med sidelys. Det er for eksempel ikke endevæggene, en lukket flade, der har fået en farve, men sidevæggene, der er i kontakt med lysets bevægelse og toner. Blikket bevæger sig opad og sidelæns. Vi lægger mærke til noget, vi ikke før har lagt mærke til. Måske og kun måske. Og endda kun måske over tid. Det er det enkle. Det er muligheden for at udskille det enkle, at se, at der er en farve. En forskel som et lille notat i det store eller: den lille identitet i den store identitet. Der er systemer for gulve og vægge, og farverne bruges til at angive andre systemer, andre funktioner. Nogle steder er farver sat for at angive en mulighed for en stemning, en berøring. Små ubevidste

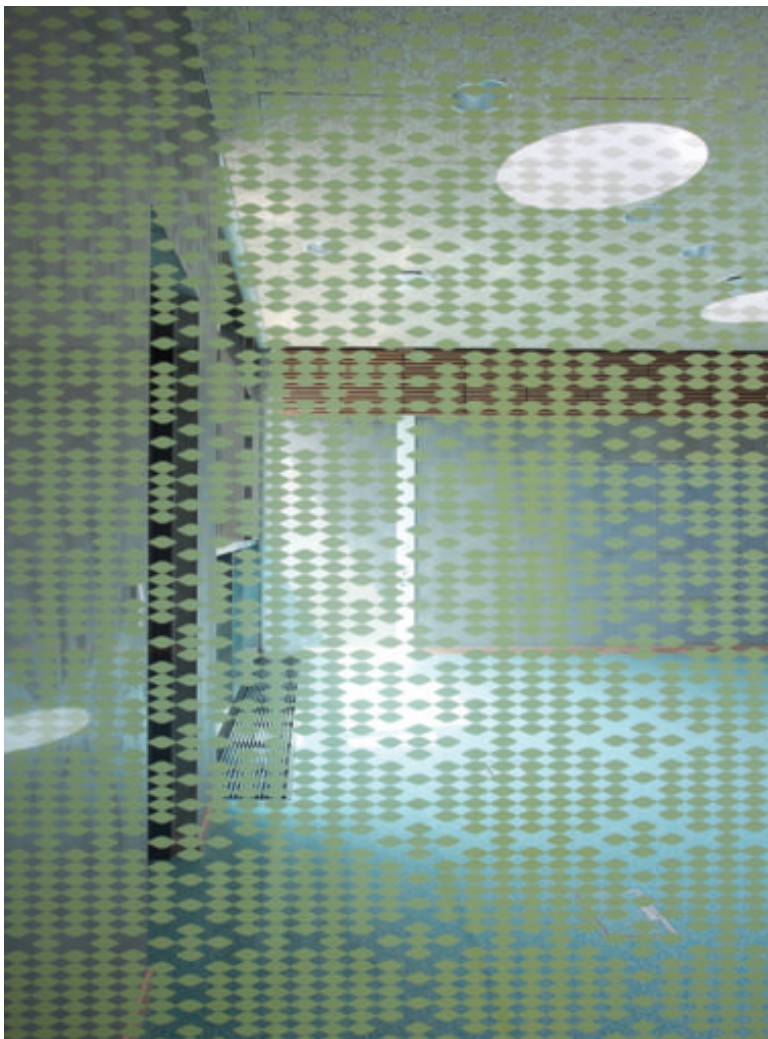
sink in the art room, watered-down 'paint' runs down the pale yellow tiles. Of course it does. Simple and spot on.

Air, light, color. The near-invisible. It is light. It is accessible. A surrender to simplicity. Local situations where the simple decoration opens up and transitions through degrees of clarity and invisibility. Supporting and expanding functions and spatial possibilities.

Patterns. There are patterns. On the acoustic panels, as mentioned above, and in the silk-screen prints on the glass walls. An ornamental character. A reciprocal pattern with complementary elements that can be decoded, variably, as motifs and as background. A place to let go, a place for the gaze to rest while the mind lets go. The glass walls feature a dense pattern that becomes more open as the gaze moves up, allowing us to recognize each other when we meet. Pattern recognition is one way for us to become aware of mutual relations and interdependencies. A way of relating to site and history. We add something to the things we see – we add meaning.

The wall with the colored surfaces in the stairwell of the new building seeps upwards. Upwards in the dark. A vertical movement that lifts us slightly. It is open, it loosens up, and it expands in light and dark. It is the interface between a solid object and matter/air/light. It forms the interface between two closely spaced shades of color.

The artist has deliberately worked with sidelight. Thus, it is not the end-walls, the closed surfaces, that have been given a color but the sidewalls, which are affected by the movements and tones of daylight. The gaze moves up and sideways. We notice things we never noticed before. Maybe, just maybe. And even then, only over time. Simplicity. The possibility of isolating simplicity, seeing that there is a color. A difference, like a tiny note in the larger context or a small identity within a larger identity. There are systems for floors and walls, and the colors

registreringer. Malene Bach taler om æstetik som funktion: “Den visuelle gestus, som den æstetiske dimension i vores omgivelser byder os, er endnu et lag i stimuleringen af intellektet og sanserne og fornemmelsen for, at de hører sammen”. Æstetikken har altså også noget at gøre. Den er en handling. Det er vi allesammen klar over. Er vi klar over det?

Ved at blande farverne, tone dem, åbner hun. Det ligner laseringer, lag på lag på luft på luft på lys. Vi genkender noget. Det er en åben struktur, der tager imod og sender videre. Ligesom handlingen. Den handling, Malene Bach foretager med sin udsmykning, er en meget enkel og præcis indsats. Det modsatte af opløsning. Farvelægning, enkle mønstre. Hun foreslår en situation. En situation, der kan tilvejebringe en ny situation. For at kunne skabe den bevægelse og det tilbud kræves enkelhed, få sikre markeringer. Små afvigelser fra det forventede. Der opstår en relation, en bestemmelse af noget i forhold til noget andet. Og en påvirkning. Bringer og bærer hen og skaber en sammenhæng mellem identiteter. Til rådighed er tid og vane og historie og overflade. En udstrækning af et ophold for eksempel, der fungerer mere som beskrivelse af tilstande, en åben beskrivelse, end som en afsluttet, lukket handling. Den nutidige gensidighed, der findes i udvekslingen af støv og blik og luft og lys. Som en konkret gestus, dét at farvelægge, således en enkelhed i modtagelsen. Som et usynligt stof. En situation: Noget er gjort, for at... Situationen besidder en åbenhed og en mulighed. Diskret nærvær, måske. Og både let og alvorligt.

Line Toftso Nyholm er billedkunstner og forfatter

are used to indicate other systems, other functions. In some places, the colors indicate the possibility of a mood, a touch. Tiny unconscious registrations. Malene Bach speaks of aesthetics as function: “The visual gesture offered by the aesthetic dimension in our surroundings forms an additional layer in the stimulation of our intellect and our senses and our recognition that the two are part of a whole.” This means that aesthetics has something to do. It is an act. We are all aware of that. Are we aware of that?

By mixing and toning the colors, she creates openness. The effect is glaze-like, layer upon layer upon air upon light. We recognize something. It is an open structure that receives and conveys. Like an act. The act that Malene Bach performs with her decoration is very simple and precise. The opposite of dissolution. Coloration, simple patterns. She proposes a situation. A situation that holds the potential for a new situation. Creating that movement and that offer requires simplicity, the use of a small number of specific features. Tiny deviations from the expected. A relationship emerges, a determination of something in relation to something else. And an influence. Brings and carries and gives rise to a connection of identities. Available are time and habit and story and surface. The duration of a stay, for example, which is closer to a description of states, an open description, than a finite, closed course of events. The contemporary and mutual nature of the exchange of dust and gaze and air and light. Like a concrete gesture, the act of coloration, and thus a simplicity in reception. Like invisible matter. A situation: Something was done in order to ... The situation possesses an opening and a potential. Discreet presence, perhaps. Light-hearted as well as serious.

Translated by Dorte Herholdt Silver

Line Toftso Nyholm is an artist and author